

Тэкст 1. Я прыйшоў парыбачыць да ракі Віліі. Па беразе хадзіла танклявая дзяўчынка і збірала кветкі. А ў паветры насіліся птушкі. Кружыліся над люстранай гладдзю вады, прарэзліва крычалі. Падніміцца птушка ўвысь і, угледзеўшы адтуль здабычу, каменем кідаецца ў ваду і тут жа зноў імкнецца ў неба, трымаючы ў вострай дзюбе невялікую рыбінку. Я разматаў і закінуў вудачку. Доўга чакаць не прыйшлося – ўзялася плтка. Я ўкінуў яе ў вядзерца і вырашыў злавіць для нажыўкі муху (гавораць, што на іх таксама нядрэнна клюе). Адышоўся ўбок, ажно чую, дзяўчынка крычыць:

– Дзядзька, вашу рыбку птушка крадзе!

Пакуль я падбег, было ўжо позна. Падпільнавала мяне крылатая зладзейка!

Тэкст 2. Насяляюць высокаствольныя лісцвяныя і змешаныя лясы, паркі, сады. Маюць моцны, прамы, прыстасаваны для даўблення драўніны клюў. Ногі кароткія (2 пальцы накіраваны ўперад, 2 ці 1 – назад), з цэпкімі кіпцюрамі. Пер’е хваста з цвёрдымі пругкімі стрыжнямі, заостранымі на канцах. Выкарыстоўваючы хвост і кіпцюры, добра перамяшчаецца па дрэвах. Гнёзды робіць у дуплах. Харчуетца насякомымі, якіх дастае з-пад кары дрэў, насеннем раслін, ягадамі.

Тэкст 3. Вяртаўся з лесу і паблізу азярыны пачуў пранізлівы птушыны крык:

– Стра-ка-ка! Стра-ка-ка!

І тут я ўбачыў даволі вялікую птушку, падобную да музыканта ў белай рубашцы і чорным фраку. Птушка мітусілася, крычала, біла з усёй сілы крыламі, старалася ўляцець, але тут жабездапаможна падала назад. Я заўважыў, што небарака ў нечым заблыталася ў траве. Калі я падышоў бліжэй, птушка неяк адразу сцішылася, упілася ў мяне жоўтымі, зацягнутымі павалокай вочкамі, якія малілі аб дапамозе. На яе скрываўленай назе я ўбачыў леску, пакінутую неахайнымі рыбакамі, асцярожна ўзяў птушку, вызваліў, і яна канулася да лесу.

Тэкст 1. Я прыйшоў парыбачыць да ракі Віліі. Па беразе хадзіла танклявая дзяўчынка і збірала кветкі. А ў паветры насіліся птушкі. Кружыліся над люстранай гладдзю вады, прарэзліва крычалі. Падніміцца птушка ўвысь і, угледзеўшы адтуль здабычу, каменем кідаецца ў ваду і тут жа зноў імкнецца ў неба, трымаючы ў вострай дзюбе невялікую рыбінку. Я разматаў і закінуў вудачку. Доўга чакаць не прыйшлося – ўзялася плтка. Я ўкінуў яе ў вядзерца і вырашыў злавіць для нажыўкі муху (гавораць, што на іх таксама нядрэнна клюе). Адышоўся ўбок, ажно чую, дзяўчынка крычыць:

– Дзядзька, вашу рыбку птушка крадзе!

Пакуль я падбег, было ўжо позна. Падпільнавала мяне крылатая зладзейка!

Тэкст 2. Насяляюць высокаствольныя лісцвяныя і змешаныя лясы, паркі, сады. Маюць моцны, прамы, прыстасаваны для даўблення драўніны клюў. Ногі кароткія (2 пальцы накіраваны ўперад, 2 ці 1 – назад), з цэпкімі кіпцюрамі. Пер’е хваста з цвёрдымі пругкімі стрыжнямі, заостранымі на канцах. Выкарыстоўваючы хвост і кіпцюры, добра перамяшчаецца па дрэвах. Гнёзды робіць у дуплах. Харчуетца насякомымі, якіх дастае з-пад кары дрэў, насеннем раслін, ягадамі.

Тэкст 3. Вяртаўся з лесу і паблізу азярыны пачуў пранізлівы птушыны крык:

– Стра-ка-ка! Стра-ка-ка!

І тут я ўбачыў даволі вялікую птушку, падобную да музыканта ў белай рубашцы і чорным фраку. Птушка мітусілася, крычала, біла з усёй сілы крыламі, старалася ўляцець, але тут жабездапаможна падала назад. Я заўважыў, што небарака ў нечым заблыталася ў траве. Калі я падышоў бліжэй, птушка неяк адразу сцішылася, упілася ў мяне жоўтымі, зацягнутымі павалокай вочкамі, якія малілі аб дапамозе. На яе скрываўленай назе я ўбачыў леску, пакінутую неахайнымі рыбакамі, асцярожна ўзяў птушку, вызваліў, і яна канулася да лесу.